

Лерій Макаренко

24 грудня 1999 р. виповнюється 70 років від дня народження Лерія Леонідовича Макаренка - директора Державної історичної бібліотеки України, фахівця, який понад 45 років життя віддав бібліотечній справі.

Народився він у с.Смирнове Куйбишевського р-ну Запорізької обл. в селянській родині.

Після закінчення в 1952 р. Харківського інституту культури Л.Макаренко працює старшим бібліотекарем Київської обласної бібліотеки, а потім - інспектором Управління бібліотек Міністерства культури УРСР.

Як здібного й кваліфікованого спеціаліста його в 1960 р. призначають на посаду директора Державної історичної бібліотеки УРСР. Чуйне ставлення до людей, уміння вислухати, зрозуміти підлеглих, дати потрібну пораду поєднувалися з авторитетом фахівця і високою вимогливістю до роботи. Завдяки цим якостям директору вдалося згуртувати навколо себе творчий колектив однодумців.

Майже 40 років Лерій Леонідович очолює ДІБ України. За цей час подвоївся книжковий фонд - нині він нараховує понад 700 тис. прим.; майже в чотири рази зросла кількість користувачів фондами бібліотеки. Число працівників до його приходу було 35, а зараз стало 127, більшість з яких - висококваліфіковані спеціалісти.

Сьогодні ДІБ України є методичним центром з питань історичного краєзнавства, тут ведеться значна науково-бібліографічна робота. В цих досягненнях велика заслуга її директора, - і як керівника, і як досвідченого, висококваліфікованого фахівця бібліотечної справи, творчий доробок котрого дорівнює кільком десяткам публікацій у галузі бібліотекознавства та бібліографії.

На початку 60-х років Л.Макаренко очолив групу спеціалістів бібліотеки, яка складала допоміжний довідково-бібліографічний апарат до 26-томної «Історії міст і сіл Української РСР». У багатьох його публікаціях є методичні поради щодо підготовки цього унікального видання: «Бібліографічний апарат з історії міст і сіл Української РСР» (1964), «Створення науково-бібліографічного апарату з історії міст і сіл Української РСР» (1965), «Історія назв» (1963-1966), «Сводная библиографическая картотека по истории городов и сел Украины» (1965). Указом Президії Верховної Ради УРСР від 25 лютого 1975 р. за плідну працю в підготовці «Історії міст і сіл Української РСР» Л.Макаренко було присвоєне почесне звання «Заслужений працівник культури УРСР».

Набутий досвід надалі успішно використовувався: у 80-х роках наш директор координував роботу бібліотек на допомогу авторським колективам і обласним редколегіям з підготовки томів «Зводу пам'яток історії і культури народів України».

Отож, невід'ємною частиною діяльності Л.Макаренка є краєзнавча. Впродовж багатьох років він був заступником голови правління Всеукраїнської спілки краєзнавців, а зараз - член президії цієї організації. За його безпосередньою участю підготовлено й проведено ряд міжнародних і республіканських наукових краєзнавчих конференцій, де він виступав з доповідями й повідомленнями.

У 1991 р. побачила світ узагальнююча праця Л.Макаренка «Бібліотечне краєзнавство у національному і культурному відродженні України».

Чимало зробив він для популяризації бібліотечних знань, часто виступав з лекціями у Київському Національному інституті культури і мистецтв, передаючи знання і досвід бібліотекаря-практика майбутнім спеціалістам.

Багаторічна сумлінна праця, висока професійна майстерність, вагомий особистий внесок Л.Л.Макаренка в розвиток бібліотечної справи України були належним чином відзначені урядом України.

Бібліотечна громадськість щиро вітає Лерія Леонідовича з ювілеєм і зичить йому міцного здоров'я, творчого довголіття.

Зейтуна Мусіна,

головний бібліограф ДІБ України